

Istuntoasiakirja

A8-0027/2016

17.3.2016

MIETINTÖ

EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja
-elimissä
(2015/2060(INI))

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Esittelijä: Sylvie Goulard

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
PERUSTELUT.....	11
VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIDE	16
PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	17
LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA.....	22

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä (2015/2060(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 4 artiklan 3 kohdassa määrätyn unionin ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatteen,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 121 ja 138 artiklan,
 - ottaa huomioon SEUT-sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 14 euroryhmästä,
 - ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle unionin talouden ohjausta ja hallintaa sekä vakautta koskevan kehyksen parantamisesta etenkin euroalueella¹,
 - ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman ”EU maailmanlaajuisena toimijana: sen rooli monenvälisissä järjestöissä”²,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman maailmantalouden hallinnasta³,
 - ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman ”Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu: tilannekatsaus ja haasteet”⁴,
 - ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman pääomamarkkinaunionin muodostamisesta⁵,
 - ottaa huomioon 25. helmikuuta 2009 annetun EU:n rahoitusvalvontaa käsitelleen korkean tason ryhmän raportin (de Larosièren raportti),
 - ottaa huomioon kesäkuussa 2015 julkaistun Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen kertomuksen, jossa kehoitetaan vakiinnuttamaan euroalueen ulkoinen edustus,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0027/2016),
- A. katsoo, että rahoitusjärjestelmän vakaus, joka on edellytys resurssien toimivalle kohdentamiselle kasvun ja työllisyyden hyväksi, on maailmanlaajuinen yhteinen hyvä;

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0377.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0229.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0457.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0238.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0268.

- B. katsoo, että maailman kansantalouksien keskinäisen riippuvuuden lisääntymisen vuoksi on tarpeen ryhtyä noudattamaan entistä yleismaailmallisempia talouden ohjausjärjestelmiä;
- C. katsoo, että jos Euroopan unioni ei kykene puhumaan kansainvälisissä organisaatioissa/elimissä ”yhdellä äänellä”, kaikkien sen jäsenvaltioiden äänet olisi yhdistettävä globaalin hallinnan suuntaamiseksi kohti unionin perussopimuksissa vahvistettuja tavoitteita ja arvoja;
- D. katsoo, että EU:n olisi osaltaan myötävaikutettava demokraattisen kehityksen luomiseen, jotta maailmanlaajuiset haasteet voidaan ratkaista;
- E. katsoo, että maailmanlaajuinen yhteistyö voi johtaa vastuiden heikkenemiseen ja vastuuvastuun häviämiseen demokratian kustannuksella katsoo, että kansallisia parlamentteja ja Euroopan parlamenttia ei saisi alentaa pelkiksi kumileimasimiksi, vaan ne on sisällytettävä aktiivisesti ja kattavasti päätöksentekoprosessiin;
- F. toteaa, että nykyiset kansainväliset organisaatiot/elimet, kukin omine erityisine hallintorakenteineen ja toimivaltuuksineen, ovat syntyneet historian saatossa vastauksina erityisiin tilanteisiin; ottaa huomioon, että tämä on johtanut sekavuuteen ja eräissä tapauksissa tehtävien päällekkäisyyteen ja järjestelmään, joka saattaa olla vaikeaselkoinen ja josta puuttuu yleinen koordinaatio;
- G. toteaa, että perusoikeuskirjan 42 artiklaa ja asetusta (EY) N:o 1049/2001¹, joiden nojalla unionin kansalaisilla on oikeus tutustua asiakirjoihin, olisi sovellettava kansainvälisiin organisaatioihin/eliimiin osallistuviin unionin toimielimiin ja virastoihin;
- H. toteaa, että perussopimuksissa säädetään, että jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin niiden tallennemuodosta riippumatta (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artikla); katsoo, että kansainvälisiin organisaatioihin ja foorumeihin osallistuvien unionin toimielinten ja virastojen olisi sovellettava vastaavaa avoimuutta, erityisesti silloin kun organisaatioissa ja foorumeilla vahvistetaan unionin kansalaisiin vaikuttavia sääntöjä;
- I. toteaa, että kansainvälisten taloudellisten organisaatioiden/elinten² juridisten rakenteiden ja rahoitus- ja toimintasääntöjen moninaisuus tekevät kokonaisuuden seurannasta vaikeaa, vaikka rahoitus- ja toimintamenettelyiden yhdenmukaisuus on olennaisen tärkeää kansainvälisesti yhtäläisten toimintaedellytysten varmistamiseksi;

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi.

² Toteaa, että myös Kansainvälisen järjestelypankin, rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) ja Maailman kauppajärjestön (WTO) tehtävänä on laatia sääntöjä; toteaa, että YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssilla (UNCTAD) on merkittävä asema maailmantalouden hallinnassa; toteaa, että Afrikan kehityspankki (AfDB), Aasian kehityspankki (AsDB), Karibian kehityspankki (CDB), Länsi-Afrikan kehityspankki, Latinalaisen Amerikan kehityspankki (IDB), Latinalaisen Amerikan sijoitusyhtiö (IIC), Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki (EBRD), Euroopan neuvoston kehityspankki, Maailmanpankkiryhmä, Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen kehitysjärjestö (IDA), Kansainvälinen rahoitusyhtiö (IFC) ja Monenkeskinen investointitakuulaitos tukevat kehitysyhteistyön rahoitusta;

toteaa, että Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) ovat aitoja, sopimuksella perustettuja kansainvälisiä organisaatioita, joiden toimiala on laaja ja joihin kuuluu monia valtioita, ja että esimerkiksi G20-ryhmä, rahoitusvakauskomitea ja Baselin pankkivalvontakomitea ovat epävirallisia julkisia foorumeita, joissa toimii rajallinen määrä valtioita, ja niistä jotkin ovat kehittyneet nopeasti kriisin johdosta, kun taas arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten kansainvälinen yhteistyöjärjestö (IOSCO), kansainvälinen vakuutusvalvojien järjestö (IAIS), kansainvälinen eläkevalvojien järjestö (IOPS) ja kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antava elin (IASB) ovat luonteeltaan teknisiä ja alakohtaisia yksityisiä yhdistyksiä, joissa asianomaiset alat ovat enemmän tai vähemmän mukana;

- J. toteaa, että Euroopan parlamentin ja eräiden näiden organisaatioiden/elinten välillä on jo epävirallista tietojenvaihtoa, mutta se ei ole järjestelmällistä;
- K. toteaa, että avoimuus on demokratiassa tärkeää, mutta katsoo, että markkinoiden kannalta merkittävien tietojen suojeleminen on otettava asianmukaisesti huomioon;
- L. toteaa, että G20-ryhmä on kriisin vuoksi laatinut globaalin ohjelman, jossa keskitytään tehokkaaseen sarjaan erityisiä uudistuksia, mutta pidemmällä aikavälillä aidosti monenkeskinen ja demokraattinen kehitys on välttämätöntä sen legitimitetin kannalta;
- M. toteaa, että pankkien ja markkinoiden rooli talouden rahoituksessa vaihtelee eri valtioissa;
- N. toteaa, että vuonna 2008 alkanut talous- ja rahoituskriisi on korostanut talous- ja finanssipolitiikan ohjaukseen liittyviä merkittäviä maailmanlaajuisia puutteita; toteaa, että lukuisat makrotaloutta koskevat kysymykset edellyttävät laajempaa koordinoitua erityisesti verotuksen alalla; katsoo, että kaikkien sidosryhmien yhteisenä tavoitteena pitäisi olla sellaisen kattavan kehyksen suunnittelu, jolla varmistetaan rahoitusalan vakaus ja johdonmukaisuus maailmanlaajuisen ja paikallisen tason välillä;
- O. katsoo, että uusien unionin valvontaelinten perustamisen ei pitäisi automaattisesti tarkoittaa EU:n edustajanpaikkojen lisääntymistä kyseisissä elimissä, sillä se voi johtaa tilanteeseen, jonka vaikutukset heikentävät demokratiaa, kuten määrävähemmistö sääntöjen suurempi todennäköisyys ja levottomuus EU:n kumppaneiden keskuudessa;
- P. toteaa, että IMF on päättänyt sisällyttää renminbin valuuttakoriin, joka muodostaa IMF:n erityisnosto-oikeuden; toteaa, että tämä on johtanut sekä euron että punnan painoarvon laskuun mutta ei ole vaikuttanut Yhdysvaltain dollarin painoarvoon; toteaa, että tämän vuoksi Euroopan ääntä on vahvistettava;
- 1. toteaa, että tarvitaan enemmän maailmanlaajuisia sääntely-yhteistyötä, johon Euroopan parlamentti voi osallistua varteenotettavasti;
- 2. on huolissaan johdonmukaisuuden puutteesta, joka johtuu organisaatioiden/elinten moninaisuudesta ja hajanaisuudesta, sekä viivästyksistä kansainvälisesti sovittujen sääntöjen ja suuntaviivojen täytäntöönpanossa;

3. pyytää, että selvennetään kunkin organisaation/elimen toimivaltaan kuuluvia aloja, niiden toimintatapoja ja rahoitusta, mukaan luettuina vapaaehtoiset maksut, lahjat ja lahjoitukset, jotta varmistetaan, ettei oman edun tavoittelua esiinny ja että päätökset ovat laillisia;
4. kehottaa lisäämään maailmanlaajuisten instituutioiden toimien keskinäistä yhdenmukaisuutta ja koordinointia ottamalla käyttöön kattavat standardit, jotka koskevat demokraattista legitimiyyttä, avoimuutta, vastuuvollisuutta ja toimijoiden rehellisyyttä; katsoo, että tähän olisi sisällyttävä muun muassa
 - suhteet suureen yleisöön (esimerkiksi asiakirjojen julkisuus, avoin keskustelu eri sidosryhmien kanssa, avoimuusrekisterien perustaminen ja eturyhmien toiminnan avoimuutta koskevat säännöt);
 - sisäiset säännöt (esimerkiksi taitoon perustuvat henkilöstöresurssit, moitteeton varainhoito, eturistiriitojen estäminen);
5. katsoo, että vähiten kehittyneiden maiden aliedustus useimmissa kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä aiheuttaa epätasapainon ja että sen seurauksena ongelmat, jotka liittyvät tarpeeseen puuttua heikoimmassa asemassa olevien maiden eriarvoisuuteen tai rahoitukseen, saattavat jäädä käsittelemättä asianmukaisesti;
6. katsoo, että maantieteellisesti epätasapainoisen edustuksen ohella tietyt alat – kuten kansalaisyhteiskunta, pk-yritykset, kuluttajajärjestöt ja työntekijäjärjestöt, joiden osallistumista kuulemisprosessiin voitaisiin parantaa – ovat aliedustettuja rahoitus-, valuutta- ja sääntelyelimiä koskevissa kansainvälisissä keskusteluissa; katsoo, että on näiden elinten ja alojen velvollisuus pyrkiä parantamaan tilannetta;
7. katsoo, että EU:n olisi yksinkertaistettava ja kodifioitava edustustaan monenvälisissä organisaatioissa/elimissä, jotta unionin mukanaolo näissä elimissä olisi avoimempaa, rehellisempää ja vastuullisempaa ja jotta sen vaikutusvalta kasvaisi ja sen mahdollisuudet edistää demokraattisen prosessin tuloksena syntyneitä lainsäädäntöään paranisivat; katsoo lisäksi, että unionista olisi tultava ennakoivampi maailmanlaajuinen toimija varmistettaessa tulevia G20-ryhmän antamia sitoumuksia, kuten varjopankkitoiminnan muuttamista, OTC-johdannaisten uudistusten täytäntöönpanoa, järjestelmäriskien käsittelyä sekä sen varmistamista, että maailmantaloutta uhkaavat uudet riskit otetaan asianomaisen maailmanlaajuisen organisaation asialistalle;
8. kehottaa unionin toimijoita keskittymään voimakkaammin EU:n rahoitusalojen maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn unionissa ja kansainvälisellä tasolla toteutettavia politiikkoja laatiessaan;
9. muistuttaa, että EU:n olisi haettava täysjäsenyyttä kansainvälisissä talous- ja rahoitusinstituutioissa, joissa sitä ei vielä ole myönnetty ja joissa se olisi aiheellinen (esimerkiksi OECD:n ja IMF:n tapauksissa); kehottaa asianomaisia kansainvälisiä talous- ja rahoitusinstituutioita tekemään kaikki tarvittavat sääntömuutokset, jotka mahdollistavat EU:n täyden osallistumisen;

10. pitää unionille haitallisina tilanteita, joissa tietyn jäsenvaltion tai kansallisen viranomaisen edustaja esittää maailmanlaajuisessa organisaatiossa tai elimessä päinvastaisia kantoja kuin enemmistöllä tehdyissä unionin demokraattisissa lainsäädäntöpäätöksissä tai sääntelypäätöksissä esitetyt kannat; kehottaa näin ollen tiivistämään ja tehostamaan näiden edustajien välistä koordinoitua esimerkiksi ottamalla käyttöön sitovampia mekanismeja;
11. korostaa tarvetta lisätä komission suoraa vastuuvollisuutta kansalaisia kohtaan, kun se edustaa koko unionia kansainvälisessä organisaatiossa tai elimessä tai kun se seuraa yksityisen erityiselimen toimintaa; korostaa parlamentin roolin merkitystä tässä prosessissa;
12. katsoo, että organisaatioiden ja niihin liittyvien työryhmien painopistealueita olisi selvennettävä ja niistä olisi tehtävä virallista; katsoo, että järjestelmällinen turvautuminen konsensukseen ei ainoastaan uhkaa jarruttaa töiden etenemistä vaan se uhkaa myös heikentää suositusten sisältöä ja että organisaatioiden kokoonpanon on kuvastettava talouden rahoitusmuotojen ja valvontamallien moninaisuutta;
13. painottaa, että on toteutettava ennakoarviointeja, kun kehitetään sääntelyä, valvontaa ja muuta rahoitusalaan koskevia politiikkoja maailmanlaajuisesti; katsoo, että tällaiset arvioinnit eivät rajoita lainsäätäjien poliittisia oikeuksia;
14. katsoo, että osallistuvat valtiot eivät edelleenkään pane suosituksia täytäntöön riittävästi, jotta voitaisiin luoda maailmanlaajuisesti tasapuoliset toimintaedellytykset;
15. panee merkille, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB) on nyt ryhtynyt laatimaan standardeja vakuutusalaan varten; ottaa huomioon, että kansainvälisellä vakuutusvalvojen järjestöllä (IAIS) on merkittävä asema vakuutusalan maailmanlaajuisen toimintapolitiikan määrittämisessä, mutta korostaa, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EIOPA) osallistamisen etuna on se, että siten vahvistetaan eurooppalaisten erityisten vakuutusasiantuntijoiden panosta ja varmistetaan, että maailmanlaajuisella tasolla kehitetyt standardit eivät ole ristiriidassa EU:n alkujaan kehittämien periaatteiden kanssa;
16. suhtautuu myönteisesti OECD:n toimintaan verokysymyksissä ja erityisesti veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevaan OECD:n ja G20:n hankkeeseen; katsoo, että seuraava haaste on täytäntöönpanon seuranta; korostaa, että komission ja rahanpesuvastaiseen toimintaryhmään kuuluvien jäsenvaltioiden välistä koordinoitua olisi parannettava, jotta unioni saa äänensä kuuluviin;
17. suhtautuu myönteisesti EKP:n pääjohtajan halukkuuteen jatkaa Euroopan parlamentin kanssa yhteistyötä, joka liittyy EKP:n rooliin pankkitoimintaan liittyvissä asioissa etenkin kansainvälisiä standardeja laativissa elimissä, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä;
18. suhtautuu myönteisesti niiden euroalueen valtioiden sopimisiin organisaatiojärjestelyihin, jotka ovat Aasian infrastruktuuri-investointipankin jäseniä, siten että sen hallintoneuvostossa kyseisiä euroalueen valtioita edustaa vain yksi edustaja;

19. esittää näin ollen seuraavat ehdotukset:

- kehottaa komissiota hakemaan vaikutteita olemassa olevista parhaista unionin ja kansallisen tason käytännteistä sellaisten avoimuutta, rehellisyyttä ja vastuullisuutta koskevien eurooppalaisten käytännesääntöjen laatimiseksi, joilla pyritään ohjaamaan unionin edustajien toimia kansainvälisissä organisaatioissa/elimissä; pyytää, että parlamentti saisi osallistua tiiviisti laatimisprosessiin;
- painottaa erityisesti huolenaiheitaan, jotka koskevat näiden organisaatioiden/elinten perussääntöä, rahoitusta ja toimintaa, niiden vuorovaikutusta viranomaisten, sidosryhmien ja kansalaisten kanssa, niiden viestintää sekä asiakirjojen saatavuutta; painottaa tarvetta varmistaa oikeudenmukainen etujen tasapaino, myös niiden kansalaisjärjestöjen kohdalla, joita tuetaan riittävällä teknisen asiantuntemuksen resursseilla ja taloudellisilla varoilla kansalaisyhteiskunnan äänen vahvistamiseksi;
- kehottaa unionin toimielimiä ja virastoja sekä jäsenvaltioita edistämään jokaisen unionin edustajan vastuuvollisuutta demokraattisesti valittuja elimiä kohtaan;
- pyytää hyväksymään toimielintenvälisen sopimuksen, jonka tarkoituksena on virallistaa ”rahoituskeskustelu”, joka järjestetään Euroopan parlamentin kanssa sitä varten, että laaditaan suuntaviivat unionin kannoista päättämiseksi ja niiden johdonmukaisuuden varmistamiseksi ennen suuria maailmanlaajuisia neuvotteluja sekä varmistetaan, että kannoista keskustellaan ja että ne tiedetään ennen neuvotteluja ja taataan niiden seuranta; ottaa huomioon, että komissio antaa säännöllisesti kertomuksen näiden suuntaviivojen ja valvonnan soveltamisesta; ehdottaa, että tähän keskusteluun kutsutaan asianomaiset unionin toimielimet, jäsenvaltiot ja tarpeen mukaan kyseisten kansainvälisten organisaatioiden johto; katsoo, että keskustelun luonne (julkinen vai suljetuin ovin) ja toistuvuus olisi käytännön vaatimuksista riippuvainen; katsoo, että tarvitaan myös kansallisten parlamenttien aktiivista osallistumista tahoillaan siten, että ne valvovat kyseisten jäsenvaltioiden edustajien valitsemia kantoja;
- katsoo, että näitä yksityisempiä suuntaviivoja voisi täydentää proaktiivisilla ”ohjaavilla” päätöslauselmilla, joita parlamentti hyväksyisi asianmukaisin väliajoin ja joissa kerrottaisiin sen näkemyksiä politiikan yleisestä suunnasta;
- toteaa, että asioissa, joissa Euroopan parlamentti on lainsäätäjänä yhdessä neuvoston kanssa, keskustelussa olisi määritettävä neuvotteluvaltuudet, joissa yhdistyvät unionin kannat enemmistöllä hyväksytyihin lainsäädännöllisiin vaihtoehtoihin ja vältetään epäjohdonmukaisuudet parhaillaan hyväksyttävänä olevan lainsäädännön kanssa;
- vaatii unionin edustajia kiinnittämään kansainvälisissä neuvotteluissa erityistä huomiota kansainvälisten vaatimusten/standardien ja hyväksytyt sitovan EU-lainsäädännön väliseen johdonmukaisuuteen ja yhtenäisyyteen sekä vaatimustenmukaisuuteen, jotta luodaan kansainväliset tasapuoliset toimintaedellytykset;

- kehottaa lisäämään komission vastuuvollisuutta suhteessa Euroopan parlamenttiin yksinkertaistamalla prosessia, jolla määritetään unionin kannat G20-ryhmän kokouksissa työllisyyteen, energiaan, kauppaan, kehitykseen ja petosten torjuntaan liittyvillä politiikanaloilla;
- kehottaa jäsenvaltioita täyttämään viipymättä vilpittönty yhteistyötä koskevat velvoitteet;
- kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään, että pankkiunionin edustus Baselin pankkivalvontakomiteassa toteutetaan yhteisen valvontamekanismin kautta;
- kehottaa komissiota sisällyttämään työohjelmaansa talous- ja rahoitussääntelyn ulkoisen ulottuvuuden eli työn, joka odotetaan tehtävän kansainvälisissä rahoituslaitoksissa, ja perustamaan maailmantalouden hallintaa ja maailmanlaajuisia rahoituslaitoksia pohtivan työryhmän lisätäkseen sisäisen toimintapolitiikkansa yhtenäisyyttä;
- panee merkille komission aloitteen edetä kohti euroalueen yhteistä edustusta IMF:ssä; katsoo, että tämä on tehtävä estämättä sitä, että pitkällä aikavälillä voidaan perustaa koko Euroopan unionin yhteinen alue;
- huomauttaa, että SEUT-sopimuksen liitteenä olevan pöytäkirjan N:o 14 mukaisesti euroryhmä huolehtii niiden jäsenvaltioiden tehostetusta koordinoinnista, joiden rahayksikkö on euro, mutta että euroryhmä on väliaikainen ja epävirallinen elin odotettaessa euron tuloa valuutaksi kaikissa unionin jäsenvaltioissa; katsoo, että euroryhmän avoimuutta ja vastuuvollisuutta voitaisiin parantaa; katsoo, että olisi löydettävä virallisempi ja pysyvämpi ratkaisu, kuten todetaan 20. marraskuuta 2012 hyväksytyssä Thyssenin mietinnössä¹, jossa esitetään vaiheittaisia suosituksia pankki-, talous-, finanssi- ja poliittista unionia varten; muistuttaa, että talous- ja raha-asioista vastaavan komission jäsenen roolin riippumattomuutta on vahvistettava ja että sen lisäksi on otettava käyttöön vankkoja mekanismeja, joiden nojalla toimista ollaan vastuuvollisia sekä parlamentille että neuvostolle;
- katsoo, että lukuun ottamatta IMF:n tapausta, lähivuosina olisi ryhdyttävä EU:n edustuksen vaiheittaiseen yksinkertaistamiseen parantamalla ensin koordinointia ja yhdistämällä sitten edustajanpaikkoja arvioinnin jälkeen; katsoo, että näiden organisaatioiden ja elinten jäsenyyden olisi määräytyttävä unionin toimielinten ja Euroopan valvontaviranomaisten, neuvoston/euroryhmän ja kansallisten viranomaisten erilaisten toimivaltuuksien mukaan; katsoo, että unionin olisi samanaikaisesti pyrittävä vaikuttamaan kyseisten organisaatioiden ja elinten toimintaan siten, että ne siirtyvät konsensukseen perustuvasta päätöksenteosta määräenemmistöön perustuvaan päätöksentekoon;
- korostaa, että on komission, neuvoston tai tilanteen mukaan euroryhmän velvollisuus tehostaa koordinointia valmistelukokousten avulla; katsoo, että tarvittaessa olisi perustettava uusia, talous- ja rahoituskomitean (TRK), talous- ja

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. marraskuuta 2012 suosituksista komissiolle Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, Euroopan keskuspankin pääjohtajan ja euroryhmän puheenjohtajan esittämästä selvityksestä ”Kohti todellista talous- ja rahaliittoa”.

rahoituskomitean IMF-alakomitean (SCIMF), euroryhmän työryhmän ja talouspoliittisen komitean kaltaisia tilapäisiä neuvoston työryhmiä;

- kehottaa arvioimaan perinpohjaisesti Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajille kuuluvaa kaksoisedustusta G20-ryhmässä, jotta voidaan määrittää, missä määrin tämä järjestely heikentää unionin uskottavuutta ulospäin, ajatellen erityisesti rahoituspalvelujen sisämarkkinoita; katsoo, että erikseen edustettuina olevien jäsenvaltioiden lähentymisen kannustamiseksi voidaan tehdä erilaisia parannuksia, joiden avulla olisi saatava aikaan tehokas koordinointi ennen kokouksia ja myötävaikutettava siihen, että unionin ääni kuuluu voimakkaana kokouksissa;
 - kehottaa unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita edistämään maailmanlaajuisista sopimukseen perustuvaa rahoitusalan organisaatiota koskevan etenemissuunnitelman laatimista de Larosièren raportissa ehdotettujen suuntaviivojen mukaisesti ja toteaa, että tällä organisaatiolla olisi laaja valta antaa suosituksia sekä neuvotella sitovista vähimmäisvaatimuksista, monenvälisistä riitojenratkaisumekanismista ja tarvittaessa seuraamuksista; katsoo, että erityisesti WTO:n kautta kaupan alalla saatuja kokemuksia voitaisiin hyödyntää edellä mainittujen monenvälisten riitojenratkaisumekanismien luomisessa; korostaa, että ehdotettuun organisaatioon olisi sovellettava mahdollisimman korkeita avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevia vaatimuksia;
 - katsoo, että komissiolle olisi annettava nimenomainen toimivalta vauhdittaa uudelleen rahoitus-, valuutta- ja sääntelyalalla tehtävään kansainväliseen yhteistyöhön liittyvän monenkeskisyyden edistämistä;
 - kehottaa komissiota varmistamaan, että mahdollisilla rahoitusalaa koskevilla unionin lainsäädäntöehdotuksilla täydennetään maailmanlaajuisesti toteutettavia toimia;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Kuka päättää? Kuka laatii rahoitusalan toimintaa koskevat säännöt? Onko parlamenteilla ja hallituksilla vielä viimeinen sana yksityisiä etuja edustaviin asiantuntijoihin nähden? Kuinka Euroopan unioni ja euroalue puolustavat strategisia etujaan? Unionin toimielinten ja kansallisten hallitusten on vaikea antaa tyydyttävät vastaukset näihin yksinkertaisiin ja oikeutettuihin kysymyksiin. Tässä mietinnössä yritetään osaltaan etsiä vastauksia tarkastelemalla EU:n toimintaa noin kymmenessä luonteeltaan poliittisessa ja/tai teknisessä organisaatiossa¹.

Mietinnön lähtökohtana on kolme tosiasiaa.

Pääomien vapaan liikkuvuuden takia rahoitusjärjestelmän vakaus, joka on investointien ja kasvun kannalta ratkaisevan tärkeää, riippuu valmiuksista laatia normeja ja käytännesääntöjä ja varmistaa niiden noudattaminen ylikansallisessa mittakaavassa.

Tämä mittakaavan muutos on välttämätön, mutta se ei saa johtaa vastuiden vähenemiseen demokratian kustannuksella. Erityisesti jäsenvaltioiden parlamenttien ja Euroopan parlamentin rooleja ei saa alentaa pelkästään kumileimasimiksi. Vaikka yksityisistä eduista ja poliittisista peleistä riippumattomat asiantuntijat ovat olennaisen tärkeitä, asiantuntijoiden ja vaaleilla valittujen edustajien on kuitenkin käytävä keskustelua, kuten äskettäinen esimerkki osoittaa. Voidaanko Basel III:n vaatimusten (pankkien pääomaa koskevat vaatimukset) täytäntöönpanon arvioinnissa jättää huomiotta, että Euroopassa pk-yrityksiä rahoittavat enimmäkseen pankit eivätkä markkinat? Näillä erityispiirteillä on kuitenkin suuri vaikutus kasvuun, minkä vuoksi unionin lainsäätäjä on tehnyt CRD IV -paketissa oman tulkintansa².

Euroopan unionin ja euroalueen on voitava puolustaa strategisia etujaan. Unionin edustus edellä mainituissa organisaatioissa on kuitenkin vähintäänkin sekasortoisessa tilassa. On valitettavaa tyytyä siihen, sillä panokset ovat niin korkeat rahoitusvakauden ja ennen kaikkea kasvun ja työllisyyden kannalta. Edistykseen on pyrittävä pragmaattisesti pitäen mielessä, että unionin taloudellinen vaikutusvalta on edelleen merkittävä, mutta maailmanlaajuisesti sen väestön suhteellinen painoarvo pienenee. Euroopan unioni voisi hyödyllisellä tavalla myötävaikuttaa tasapainoisemman monenvälisen yhteistyön syntyyn talouden ja rahoituksen alalla.

1. Avoimuus

Koska kyse on historiallisesta prosessista ja finanssimaailman monimuotoisuudesta, maailmanlaajuisesti toimivien rahoitusalan organisaatioiden runsaus samoin kuin niiden sisäinen mutkikkuus tekevät kokonaisuuden arvioinnista hankalaa.

¹ Tämä mietintö on rajallinen eikä pyri olemaan kattava. Sen ei ole tarkoituksaan olla perinpohjainen, ja sen aihe kuuluu talous- ja raha-asioiden valiokunnan toimivaltaan, ja siinä käsitellään olennaisia ongelmia, kuten avoimuutta, vastuullisuutta ja unionin etujen strategista puolustamista. Esittelijä kiittää mietintöä varten tehtyjen tutkimusten tekijöitä. Nämä tutkimukset ovat saatavilla Euroopan parlamentin verkkosivustolla otsikolla Think Tank.

² REACTION TO THE OPINION OF THE BASEL COMMITTEE ON CRD 4 (CAPITAL REQUIREMENTS DIRECTIVE FOR BANKS), ECON Press release, 05-12-2014 [URL: <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/content/20141205IPR82904/html/REACTION-TO-THE-OPINION-OF-THE-BASEL-COMMITTEE-ON-CRD-4>]

IMF	Valvoo kansainvälisen valuuttajärjestelmän vakautta ja tarjoaa tarvittaessa teknistä ja rahoitusapua.
OECD	Laatii tutkimuksia, joilla pyritään edistämään talouskasvua. Sen rooli verotuksen alalla on yhä tärkeämpi.
G20	Epävirallinen poliittinen elin, jossa kokoontuu 19 maailman suurinta taloutta sekä EU. Yleisluonteinen toiminta-ajatus.
FSB	Huolehtii vuoden 2009 finanssikriisin johdosta kansainvälisen rahoitusalan sääntelyn yhteensovittamisen parantamisesta G20-ryhmän puolesta.
Baselin pankkivalvontakomitea	Pyrkii lähentämään pankkitoiminnan valvontaa ja kehittää alan vakavaraisuussääntöjä (esimerkiksi vakavaraisuussuhde).
IOSCO	Valvoo arvopaperien sääntelyn lähentymistä, jotta markkinoista tulisi tehokkaammat ja avoimemmat.
IAIS	Edistää vakuutusalan vaikuttavaa ja tehokasta valvontaa kansainvälisellä tasolla. Sai vuonna 2013 uuden roolin vakuutusyritysten kansainvälisiä pääomia koskevan sääntelyn kehittämisessä.
IOPS	Pyrkii kehittämään eläkealan kansainvälistä yhteistyötä koskevia sääntöjä ja edistämään tätä yhteistyötä vaihtamalla hyviä käytäntöjä ja yhä enemmän myös sääntelyn avulla.
IASB	Pyrkii vahvistamaan tilinpäätösstandardien yhdenmukaisen järjestelmän, jonka avulla sijoittajat saavat rahoitusta koskevaa käyttökelpoista tietoa.

Tiettyjä perusvaihtoehtoja ei juurikaan käsitellä. Ei vaikuta siltä, että yksityisoikeudelliset elimet olisivat aina onnistuneet säilyttämään yleisen edun, kuten osoittaa paradoksaalinen esimerkki kansainvälisistä tilinpäätösstandardeista, jotka laati maailmanlaajuisesti toimiva Yhdysvaltojen lainsäädäntöä soveltava elin mutta joita Yhdysvallat ei tunnusta. Julkisten elinten logiikka ei sekään aina ole ilmeistä: onko asianmukaista, että juuri kun unionin lainsäätäjät on hyväksynyt pankkien kriisinratkaisua koskevat säännöt (direktiivi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä), FSB – jossa ovat mukana sekä jäsenvaltiot että EKP – panee alulle maailmanlaajuisen TLAC-hankkeen (tappioiden kattamiseen tarvittava kokonaiskapasiteetti), jossa sovelletaan aivan toisia periaatteita? Tai onko sekään suotavaa, että tämä elin ottaa huolehtiakseen vakuutusasioista, erityisesti ”systemisten” vakuutusyritysten tunnistamisesta, vaikka perussopimuksessa jätetään vakuutusten valvonta EKP:n toimivallan ulkopuolelle?

Avoimuuden puute peittää myös suuria **mittakaavaeroja**. Kun esimerkiksi IOSCO on maailmanlaajuinen, monissa muissa organisaatioissa toimii paljon vähemmän maita. Tämä on periaatteellinen kysymys mutta myös perustavaa laatua oleva kysymys: Afrikan ja Etelä-

Amerikan aliedustus organisaatioissa on epäoikeudenmukaista ja heikoimmassa asemassa olevien maiden eriarvoisuuteen tai rahoitukseen liittyvät ongelmat saattavat jäädä käsittelemättä.

Tiettyjen organisaatioiden esittämien suositusten neuvoa-antava tai tekninen luonne oikeuttaa vain osan epäselvistä asioista, koska osa talouden toimijoista alkaa joskus oma-aloitteisesti noudattaa suosituksia välttääkseen sen, että luokituslaitos alentaa niiden luokituksen (pankit/pääomavaatimukset), tai lisätäkseen mahdollisuuksiaan rahoituksen saamiseen (yritykset/tilinpäätösstandardit).

Panosten ja valintojen tekeminen helpommiksi ymmärtää kuuluu luonnollisesti ensisijaisesti poliittisesti vastuussa oleville. Kuitenkin teknisemmällä tasolla keskuspankkien, komission tai muiden unionin viranomaisten toimijoiden pitäisi myös toimia järjestelmällisemmin suuren yleisön kanssa tiedotusvälineiden, akateemisten yhteisöjen tai eri ammattiryhmien kautta. Jotkut sen tekevätkin, toiset eivät niinkään.

Annettujen **sitoumusten noudattamisen todentaminen** edellyttää erityistä huomiota. On tietynlainen paradoksi, että painotetaan mahtipontisesti maailmanlaajuisten toimien merkitystä vakauden saavuttamiseksi ja järjestetään näyttävästi maailman johtajien kokouksia (kuten G20), mutta tyydytään lopulta pettymyksen tuottaviin täytäntöönpanomenettelyihin. Olisiko aika korjata tämä ristiriita, joka ruokkii luottamuksen menetystä lausuntoihin, ja kehittää uusia, velvoittavia prosesseja?

2. Vastuuvollisuus

Euroopan parlamentti on julkisen keskustelun etuoikeutettu foorumi rahoituspalvelujen sisämarkkinoilla. Se voi osallistua siihen kolmella tasolla toimivaltansa mukaan:

– Kun kyseessä on 28 jäsenvaltion hyväksymä unionin lainsäädäntö, parlamentti voi antaa sitovat neuvotteluvaltuudet enemmistöpäätösten mukaisesti.

– Ennen laajoja maailmanlaajuisia neuvotteluja (esimerkiksi G20-ryhmän kokoukset) parlamentti voi antaa ohjeita ja tehdä tunnetuksi unionin kansalaisten kantaa.

— – Parlamentti valvoo annettujen sitoumusten noudattamista.

Suuri yleisö odottaa, että poliittisen vallan käyttäjät kertovat neuvottelujen sisällöstä julkisesti. Salaisen diplomatian aika on ollutta ja mennyttä. On unionin kumppaneiden etujen mukaista, että kansalaiset hyväksyvät maailmanlaajuisesti annetut sitoumukset. Se, että unionin neuvottelijat voivat nojautua vaatimaan Euroopan parlamenttiin, ei välttämättä ole lainkaan huono asia, päinvastoin se voi vahvistaa heidän asemaansa.

Tällä hetkellä parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja eräiden maailmanlaajuisten elinten välillä on näkemysten vaihtoa, mutta se on vielä liian pikaista ja pinnallista. Euroopan parlamentin pitäisi käydä syvällisempää ja säännöllistä vuoropuhelua.

3. Euroopan unionin / euroalueen edustus

Vaikutusvaltaa on yleensäkin vaikea mitata täsmällisesti, mutta tällä hetkellä on selvää, että EU ei aina maksimoi omaansa. Unionin edustus on niin monimuotoista, että siitä on tullut käsittämätöntä. Komissio on välillä pakotettu rooliin, jossa sen ei pitäisi olla, sillä se edustaa

pelkästään EU:n vähävähäisimpiä maita, jotka eivät ole mukana asianomaisessa organisaatiossa, eikä koko EU:ta.

Unionin hajanaisuus on sitäkin valitettavampaa, kun otetaan huomioon, että tietyissä organisaatioissa EU:n jäsenvaltiot yhdessä vastaavat suuresta osasta niiden talousarvioita (esimerkiksi OECD). Samaten olisi tarkasteltava maantieteellistä tasapainoa ja tasapuolisuutta toimien jakamisessa.

Puutteilla unionin edustuksessa on eri merkitys sen mukaan, onko organisaatiolla enemmänkin neuvoa-antava rooli (OECD), hoitaako se kriisitilanteita (G20/FSB) vai luoko se teknisiä standardeja.

Maailmanlaajuiset foorumit eivät saa sallia unionin lainsäädäntömenettelyssä vähemmistönä olevien EU:n jäsenvaltioiden hallitusten, keskuspankkien tai valvontaviranomaisten pyrkivän tietynlaiseen ”hyvitykseen” niiltä kumppaneilta, jotka ovat asettaneet ne vähemmistöön. Se olisi perussopimukseen kirjatun vilpittömän yhteistyön vastaista.

On ehdottoman tärkeää, että EU ottaa käyttöön tehokkaampia keinoja sanomansa yhdenmukaistamiseksi ja pyrkii yhtenäiseen edustukseen, jota ei luonnollisesti voida luoda yhdessä yössä mutta jonka on pysyttävä tavoitteena.

Käytännössä ratkaisu voisi olla, että luodaan ajan myötä sitovampia koordinoitimenettelyjä jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten välisen ”rahoituskeskustelun” avulla.

Mitä tulee euroalueeseen, perussopimuksen 138 artiklassa, joka mainitaan ”viiden puheenjohtajan raportissa”¹, kehoitetaan vahvistamaan ulkoista edustusta: tavoitteena olisi oltava edustuksen yhtenäistäminen vaiheittain. Tämä on entistäkin tärkeämpää sen jälkeen, kun IMF on alkanut puuttua euroalueen asioihin etenkin ajatellen sen roolia Kreikan kriisissä.

EU voisi olla vieläkin kunnianhimoisempi. IOSCO:n pääsihteeri Davis Wright on yksityishenkilönä esittänyt ajatuksen globaalista toimielinkehyksestä, jota varten todennäköisesti tarvittaisiin kansainvälistä sopimusta ja jolla olisi valta valvoa suositustensa täytäntöönpanoa, jos osallistuvat valtiot eivät noudata niitä, sekä organisoida sitovia riitojenratkaisumenettelyjä ja määrätä sanktioita.²

Päätelmä:

Ottaen huomioon pääomavirtojen ja rahoitusalan ammattien maailmanlaajuinen luonne olisi erehdys kuvitella, että rahoitusala voidaan valvoa ilman, että muutetaan julkisen toiminnan mittakaavaa.

Tämän haasteen edessä EU:lla on omat valttikorttinsa: se on luonut kooltaan maailmanlaajuiset rahoituspalvelujen sisämarkkinat, joille pääomamarkkinaunioni kohta antaa uutta puhtia. Unionilla on arvostettuja finanssikeskuksia, Euroopan järjestelmäriskikomitea (ESRB) sekä kolme viranomaista, jotka ovat lyhyessä ajassa

¹ Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistely, kertomuksen laatija Jean-Claude Juncker tiiviissä yhteistyössä Donald Tuskin, Jeroen Dijsselbloemin, Mario Draghin ja Martin Schulzin kanssa [URL: http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_fi.pdf]

² IOSCO:n pääsihteeri David Wright, The Atlantic Council, Washington, DC, 10. joulukuuta 2012 [URL: <https://www.iosco.org/library/speeches/pdf/20121210-Wright-David.pdf>]

vakiinnuttaneet paikkansa. Euro on maailmanlaajuinen valuutta. Euroalue on kriisitilanteessa perustanut pelastusmekanismeja, valvontaelimiä ja pankkikriisin ratkaisukehyksen ennennäkemättömällä tavalla. EU:lla on lisäksi poikkeuksellista taitotietoa ylikansallisesta demokratiasta ja valtioiden sitoumusten laiminlyöntien valvonnasta. Sen tiukat avoimuutta ja hallinnollisten asiakirjojen saatavuutta koskevat säännöt voivat innoittaa myös maailmanlaajuisia organisaatioita.

Rahoitusalan strateginen merkitys kasvulle ja työllisyydelle saa ajattelemaan uudella tavalla maailmanlaajuisista monenvälistä yhteistyötä ja vahvistaa EU:n ja euroalueen painoarvoa.

VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIIDE

työjärjestyksen 56 artiklan 3 kohdan mukaisesti

Miguel Viegas, Matt Carthy, Fabio De Masi, Paloma López Bermejo, Rina Ronja Kari,
Marisa Matias, Miguel Urbán ja Dimitris Papadimoulis

Tämä mietintö sisältää myönteisiä kohtia, kuten tarve maailmanlaajuiseen sääntely-yhteistyöhön ja huoli vastuiden vähenemisestä demokratian kustannuksella maailmanlaajuisen yhteensovittamisen seurauksena, mutta se perustuu ajatukseen ylikansallisten elinten vallan syventämisestä, minkä seurauksena poliittinen valta siirtyy kauemmaksi kansalaisista, mitä vastustamme voimakkaasti.

Hylkäämme ehdottomasti

- tällaisen EU:n, jossa kansallisesti suvereenien jäsenvaltioiden välinen yhteistyö ja yhteisvastuullisuus vaarantuu
- ajatuksen siitä, että vertaisarviointi vahvistaa vastuuvollisuutta kansalaisia kohtaan, jos vaihtoehtona on perinteinen muodollisen demokraattisen vastuuvollisuuden malli, joka perustuu ”edustajan ja päämiehen” -ajatukseen
- yhdellä äänellä kaikkien EU-maiden puolesta puhuvan ”yhden koon” edustuksen luomisen kansainvälisiin rahoituslaitoksiin
- sellaisten käytännesääntöjen käyttöönoton, joilla on tarkoitus rajoittaa yksittäisten jäsenvaltioiden toimia
- maailmanlaajuisen rahoitusalan organisaation luomisen.

Puolustamme vakaasti sitä, että

- ylikansallisen pakottamisen lisäämisellä ei saavuteta lisää demokraattista legitimiyyttä ja vastuuvollisuutta
- jäsenvaltioiden ei pitäisi hylätä omaa edustustaan kansainvälisillä foorumeilla
- maailmanlaajuisen sääntely-yhteistyön on perustuttava eri maiden väliseen yhteisvastuullisuuteen eikä tärkeimpien taloudellisten ja rahoituksellisten etujen puolustamiseen.

20.11.2015

PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

talous- ja raha-asioiden valiokunnalle

EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä
(2015/2060(INI))

Valmistelija: Paulo Rangel

EHDOTUKSET

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa talous- ja raha-asioiden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. katsoo, että kun otetaan huomioon EU:n erityisluonne ylikansallisena tahona, tämänhetkinen maiden välinen suuri keskinäinen riippuvuus ja valtasapainon muutos, EU:n olisi omaksuttava entistä aktiivisempi ja näkyvämpi rooli maailmanlaajuisessa talouden ohjausprosessissa siten, että se liittyy kansainvälisiin elimiin; korostaa institutionaalisten uudistusten tarvetta, jotta saadaan toteutettua yhtenäinen EU:n edustus ja jotta Euroopan ääni kuuluu voimakkaana kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä;
2. katsoo, että EU:n olisi kansainvälisten foorumien jäsenenä edistettävä kansainvälistä talouden ohjausprosessin uudistamista erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 3 ja 6 artiklassa vahvistettujen periaatteidensa mukaisesti;
3. kehottaa EU:ta liittymään kansainvälisiin foorumeihin, jotka sääntelevät kansainvälistä taloutta ja vaikuttavat siihen; katsoo kuitenkin, että EU:n olisi selvennettävä rahaliittoa johtavien epävirallisten elinten tekemien päätösten oikeudellista asemaa;
4. korostaa, että vuonna 2008 alkanut talous- ja rahoituskriisi on korostanut tarvetta vahvistaa talouspolitiikan ohjausta maailmassa sekä tarvetta perustaa ylikansallisia elimiä, jotka kykenevät puuttumaan tilanteisiin, sekä toimintasääntöjä, joilla kansallisia talouspoliittisia päätöksiä voidaan säännellä ja koordinoida paremmin;
5. kehottaa perustamaan johdonmukaisia ja paremmin jäseneltyjä etukäteiskoordinointia koskevia mekanismeja, jotta voidaan muodostaa ja esittää EU:n yhteinen kanta, jonka mukaisesti pyritään entistä tehokkaammin edustamaan EU:n tavoitteita ja toimintapolitiikkoja – joita on lueteltu esimerkiksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3 ja 6 artiklassa sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8, 9, 10, 11 ja 12 artiklassa – kansainvälisissä talousfoorumeissa ottaen huomioon

maailman talouksien huomattavan keskinäisen riippuvuuden, joka johtuu kansainvälisen kaupan merkityksestä globaalille talousjärjestykselle;

6. korostaa, että olisi laadittava yhtenäinen EU:n strategia kussakin näissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä, jotta unioni voi laatia yhteensovitetun kannan ja lisätä vaikutusvaltaansa päätöksentekoprosessissa;
7. korostaa, että on tärkeää, että unionilla on yhtenäinen ääni kansainvälisissä instituutioissa ja elimissä, ja kehottaa komissiota ehdottamaan avoimuutta ja vastuuvollisuutta koskevia unionin käytännesääntöjä, joiden tarkoituksena on ohjata unionin edustajien toimintaa kansainvälisissä organisaatioissa ja hyödyntää nykyisiä parhaita käytäntöjä; katsoo, että aikanaan kaikki kansainväliset instituutiot ja elimet voisivat käyttää esimerkkinä näitä käytännesääntöjä omia käytännesääntöjä laatiessaan;
8. palauttaa mieliin, että niissä instituutioissa, joissa EU ja sen jäsenvaltiot ovat edustettuina, SEU-sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaista ”vilpittömän yhteistyön periaatetta” olisi noudatettava täysimääräisesti ja että jäsenvaltioiden olisi pidättäydyttävä ”kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa unionin tavoitteiden toteutumisen”;
9. toivoo, että unioni edistää yhtenäistä ja osallistavaa eurooppalaista lähestymistapaa varmistaakseen, että sen politiikkatoimet ja toimenpiteet ovat johdonmukaisia, tehokkaita ja kestäviä ja että yhteistä kantaa määriteltäessä otetaan huomioon niiden jäsenvaltioiden intressit ja näkemykset, joilla ei ole edustusta edellä mainituissa instituutioissa tai elimissä;
10. katsoo, että tämä yhtenäinen ja osallistava eurooppalainen lähestymistapa voitaisiin toteuttaa paremmin järjestämällä parlamentissa säännöllinen ja virallinen ”rahoitusalan vuoropuhelu”, jotta voitaisiin laatia unionin kantojen hyväksymistä koskevat suuntaviivat ennen merkittäviä kansainvälisiä neuvotteluja ja varmistaa, että nämä kannat ovat tunnettuja, sekä varmistaa jatkotoimet; katsoo, että unionin toimielimet, jäsenvaltiot ja tarvittaessa asianomaisten kansainvälisten organisaatioiden johtajat olisi kutsuttava osallistumaan tähän vuoropuheluun, jonka luonne (julkinen vai suljettu ovi) ja toistuvuus olisi käytännön vaatimuksista riippuvainen;
11. katsoo, että tämän vuoropuhelun avulla voitaisiin määritellä neuvotteluvaltuudet aloilla, joilla parlamentti on lainsäätäjä yhdessä neuvoston kanssa, yhdistää unionin kannat enemmistöllä hyväksytyihin lainsäädännöllisiin vaihtoehtoihin ja välttää epäjohdonmukaisuudet parhaillaan hyväksyttävänä olevan lainsäädännön kanssa;
12. kehottaa unionia noudattamaan toimielintensä kautta täysimääräisesti perusoikeuskirjaansa ja noudattamaan siinä asetettuja ehdottomia rajoituksia, jotka koskevat toimintaa kaikilla aloilla, mukaan luettuina luonteeltaan taloudelliset toimenpiteet, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus kansalaisten elämään;
13. muistuttaa, että EU:n olisi haettava täysjäsenyyttä kansainvälisissä talous- ja rahoitusinstituutioissa, joissa sitä ei vielä ole myönnetty ja joissa se olisi aiheellinen (esimerkiksi Taloudellisen kehityksen ja yhteistyön järjestö (OECD) ja Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF)); kehottaa asianomaisia kansainvälisiä talous- ja rahoitusinstituutioita tekemään kaikki tarvittavat sääntömuutokset, jotka mahdollistavat EU:n täyden osallistumisen;

14. katsoo, että kun otetaan asianmukaisesti huomioon EU:n ja sen jäsenvaltioiden välinen toimivallan jako sekä talous- ja rahaliiton syventämisessä tapahtunut edistys, EU:n yhteinen ulkoinen edustus IMF:ssä ja muissa kansainvälisissä talousfoorumeissa olisi varmistettava, jotta EU voi hyödyntää mahdollisuuksiaan täysimääräisesti, helpottaa tavoitteidensa saavuttamista, suojella omia kaikkien jäsenvaltioidensa etuja sekä kasvattaa painoarvoaan ja vaikutusvaltaansa maailmanlaajuisessa talous- ja rahoitusjärjestelmässä; pitää välttämättömänä, että tämä yhteinen edustus aloitetaan siten, että edetään vaiheittain kohti euroalueen yhteistä edustusta IMF:ssä rajoittamatta EU:n yhtenäisen vaalipiirin luomista pitkällä aikavälillä;
15. korostaa, että EU:n toimintapolitiikkoja on uudistettava aidosti, jotta vältetään jäsenvaltioiden välinen sisäinen taloudellinen ja sosiaalinen epätasapaino ja mahdollistetaan velkojen uudelleenjärjestelyprosessit;
16. pitää valitettavana, että kansainvälisiltä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksilta ja -elimiltä ja EU:n niihin osallistumiselta puuttuu demokraattinen vastuuvollisuus ja avoimuus päätöksentekoprosessien osalta;
17. katsoo, että olisi harkittava sitä, että neuvoston ja komission puheenjohtajat luopuvat kaksoisedustuksesta G20-ryhmässä, koska nykyinen kahden erillisen edustajan tilanne heikentää EU:n ulkoista uskottavuutta;
18. korostaa tarvetta varmistaa, että unionin osallistuminen olemassa oleviin talous- ja rahoitusinstituutioihin on täysin avointa, demokraattisesti vastuullista ja legitimiä;
19. korostaa, että unionin edustajien olisi voitava toimia G20-ryhmän kiertävinä puheenjohtajina;
20. kannattaa sitä, että unioni perustaa lobbaajia koskevan täysin avoimen järjestelmän unionin toimielinten ja edellä mainittujen kansainvälisten instituutioiden välistä neuvotteluprosessia varten;
21. katsoo, että parlamentille olisi ilmoitettava asianmukaisesti ja säännöllisesti unionin toimista ja kannoista olemassa olevissa talous- ja rahoitusinstituutioissa; katsoo, että parlamentilla olisi oltava oikeus ilmaista kantansa ja että sen olisi seurattava EU:n edustajien työtä näissä instituutioissa tarkoituksenaan varmistaa vastuuvollisuus ja vahvistaa demokraattista legitimitettä;
22. kehottaa perustamaan kansainvälisiä työryhmiä, jotka kokoontuisivat ennen kansainvälisten rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitosten ja -elinten virallisia kokouksia ja antaisivat parlamentille tilaisuuden ilmaista kantansa tulevilla kokouksilla käsiteltävistä asioista; katsoo, että olisi luotava mekanismi, jonka avulla otetaan huomioon parlamentin kanta tällaisissa asioissa;
23. korostaa, että parlamentille olisi myönnettävä oikeus tutustua talous- ja rahoitusinstituutioiden laatimiin merkityksellisiin asiakirjoihin ja että olisi kehitettävä asianmukainen, avoin, säännöllinen ja tehokas raportointimekanismi ja EU:n osallistujien olisi annettava parlamentille säännöllisesti palautetta näiden foorumien tekemistä päätöksistä;

24. katsoo, että EU:n olisi otettava johtava ja entistä aktiivisempi rooli edistettäessä kansainvälisten talous- ja rahoitusinstituutioiden uudistamista, jotta niiden toiminnasta tehtäisiin entistä demokraattisempaa, avoimempaa ja vastuullisempaa ja ne tuotaisiin tällä tavoin lähemmäs kansalaisia;
25. pitää suositeltavana, että EU puolustaa kaikilla kansainvälisillä talousfoorumeilla maailman talouden ohjauksen koordinoitua ja vahvistamista, Euroopan sosiaalimallia, veroyhteistyötä ja yritysten kestävyden kulttuuria.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	19.11.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 13 -: 3 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Mercedes Bresso, Elmar Brok, Richard Corbett, Pascal Durand, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Isabella Adinolfi, Max Andersson, Enrique Guerrero Salom, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Andrej Plenković
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Sofia Ribeiro

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	15.2.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 38 -: 18 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Markus Ferber, Jonás Fernández, Elisa Ferreira, Sven Giegold, Neena Gill, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Cătălin Sorin Ivan, Diane James, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Notis Marias, Fulvio Martusciello, Marisa Matias, Costas Mavrides, Bernard Monot, Stanisław Ożóg, Sirpa Pietikäinen, Pirkko Ruohonen-Lerner, Molly Scott Cato, Peter Simon, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Pablo Zalba Bidegain, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Enrique Calvet Chambon, Mady Delvaux, Bas Eickhout, Marian Harkin, Ramón Jáuregui Atondo, Rina Ronja Kari, Thomas Mann, Eva Paunova, Michel Reimon, Antonio Tajani, Beatrix von Storch
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Lucy Anderson, Andrey Kovatchev, Adam Szejnfeld